

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljárta dr.O. K. felperesnek a dr.Zimnic János ügyvéd által képviselt Magyar Ügyvédi Kamara alperes ellen fegyelmi határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróság előtt folyamatban volt perében a 2007. május 3. napján meghozott 20.K.33.163/2006/7. számú ítélet ellen a felperes részéről 8. számon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 20.K.33.163/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Egy perben nem álló személy a felperesnek, mint ügyvédnek ingatlanszerzéssel kapcsolatos ügye ellátására megbízást adott. A megbízásról rendelkezésre álló tényvázlat nem tartalmazta az ügyfél aláírását, az általa adott megbízást és az ügyvédi munkadíj mértékét. Nem tartalmazta továbbá a kioktatási kötelezettséget a szerződéssel kapcsolatos minden lényeges körülményről és feltételről. Az ingatlanok tulajdonosa panaszosként a felperes ellen eljárást kezdeményezett az alperesnél. A fegyelmi eljárás összesen 4 rendbeli fegyelmi vétség tárgyában folyt, majd a Fővárosi Bíróság 22. számú ítéletének megfelelően a megismételt eljárásban az elsőfokú fegyelmi tanács a felperest az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény /a továbbiakban: Ütv./ 23. § /2/ bekezdésében foglaltakra hivatkozással 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétsége miatt 100.000.- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta. Az alperes 2005. december 8. napján meghozott 5/Üft/6061/2005. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a pénzbírság mértékét 50.000.- Ft-ra leszállította. Megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd cselekménye 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek minősül. A határozat indokolása szerint a felperes megsértette a fegyelmi

vétség elkövetésekor hatályban lévő etikai szabályokat is, amikor a tényállást hiányosan vette fel.

A felperes keresetében kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az eljárás befejezését fegyelmi vétség hiányában, illetőleg kérte a büntetés lényeges enyhítését. Előadta, hogy az alperes a tényállást kellő alapossággal nem tisztázta. Nem vizsgálta az alperes, hogy őt szándékosság vagy gondatlanság terheli-e, továbbá előadta, hogy az indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget.

A Fővárosi Bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperes a tényállást a szükséges mértékben feltárta. Az elsőfokú bíróság helyesnek ítélte az alperes határozatát, mely szerint, ha az ügyvédi munkadíj rögzítése hiányzik a megbízási szerződésből, az Ütv. 23. §-ában foglaltak megsértése miatt a tényvázlat felvételi kötelezettség megszegése esetén szükségtelen a szándékosság vizsgálata.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével kereseti kérelmének megfelelő döntés hozatalát kérte. Előadta, hogy az ügyben vétlen volt, ezért vele szemben pénzbírság sem szabható ki. Másodlagos kérelmében a bírság lényeges enyhítését kérte. Jogszabálysértésként az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény /a továbbiakban: Áe./ 26. §-ának /1/ bekezdését, továbbá a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206. §-ának /1/ bekezdését jelölte meg.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Ütv. 23. §-ának /1/ bekezdése szerint az ügyvéd és a megbízó között a megbízás akkor jön létre, ha a felek megállapodtak a megbízás tartalmában, a megbízási díjban és az előre látható költségekben. E § /2/ bekezdése értelmében a megbízást írásba kell foglalni. Az ügyben a Fővárosi Bíróság abból ténykérdésből indult ki, mely az iratokból megállapítható és melyből kitűnik, hogy a felperes és megbízója a megbízás tartalmában és a megbízási díjban írásban megfelelően nem állapodtak meg. Ennél fogva a felperes az Ütv. 23. §-ának /1/ és /2/ bekezdését nem vitásan megsértette. Az Áe. 26. §-ának /1/ bekezdése kimondja, hogy a közigazgatási szerv köteles a határozathozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le. Az ügyben az alperes alapeljárásában és megismételt eljárásában is a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat kellő mértékben figyelembe vette, és azokat mérlegelve szabta ki a döntését. Alaptalan ennél fogva a felperesnek az Áe. 26. § /1/ bekezdésének

sérelmére előadott felülvizsgálati kifogása. A Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése kimondja, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg: a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. Ez a rendelkezés nem az alperes eljárására, hanem az eljárás bírói szakaszára vonatkozik. A Fővárosi Bíróság, a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint helyesen megállapított tényállás alapján a bizonyítékok okszerű mérlegelésével határozott akkor, amikor a felperes keresetét elutasította. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálatának is csak akkor van helye, hogy ha a tényállás iratellenesen került megállapításra, a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen volt. Ilyen hibában a Fővárosi Bíróság ítélete nem szenved, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Az illeték megfizetésére a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság.

Budapest, 2008. szeptember 2.

**Bauer Jánosné dr. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos előadó bíró,
dr.Darák Péter bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő